

նուիրելով՝ ի փոխարէնն մէ հարէ-ը յէսուն
սուրլանոց մի գանձատումս (պանքովը և
պիլէթ) յղած է, որ և Ճ'եմարանի մայր
տումարում արձանագրուեցաւ:

Ճ'յապարակառ կզովեմք յիշեալ պա-
րոնի զդացումը և եռանդը՝ զոր յանուն
Ա հ՛չ. Ճ'յարապետի ուղղած զբութեան
մէջ արտայայտած էր Ճ'եմարանի նկատ-
մամբ, և մեր շնորհակալու թիւնը կ իրսա-
րինեմք:

Դ Զ Գ Ա Խ Ը Ն Ո Ւ Թ Ի Ւ Խ

Վանի տարիներէ հետէ իւր դայթակ-
ղեցուցիչ՝ զդուելի և անուզդայ վարուց՝
բարուց և անկրօնութեան պատճառաւ
իւստու կարգությծ եղած Յակոբն Միւն-
եանց՝ երկու տարի յառաջ գարով ի Մայր
Եմուս՝ և զանձն զդացած կեղծելով իւր
չար գործոց և ընթացից համար՝ յանուն
Ա հ՛չ. Ճ'յարապետի ինեղիր տուած էր, որ
ապաշխարանաց ենթարկուելով՝ արժա-
նանայ իւր առաջին եկեղեցական վիճակին,
ուստի և երեք տմիս միջոցաւ խրկուեցաւ
ի Ա. Վանս Գանգարդայ ապաշխարելոյ,
սակայն դեռ երկու տմիսը ըրացուցած՝
իւր ապականեալ հոտը և այլանդակեալ
դոյնը կրկին փորձով ցոյց տուած և ար-
տաքսուած էր:

Կերկայ ամսոյս մ.ջ՝ յիշեալ անձն
դարձեալ եկաւ ի Ա. Եցմիածին, և զառա-
ջին զինքն ի բոլոր սրաէ խզմահուր և
զդացած ձեւցնելով՝ մեղայական խոն-
դիր տուաւ յանուն Ա հ՛չ. Ճ'յարապե-
տի, թէ և ըսա առածին՝ փորձեալը կրկին
փորձել էր ինելացիւթիւն, բայց և այնպէս
Խօժանանեքինէն ծանր հշիռ ունեցող ե-
եկեղեցւոյ համար միշտ փափուկ այսպիսի
խողրոյ վերայ ներողամիս աչօք նայելով՝
յանձնեցաւ Ախողին մի վերջնական փոր-
ձի ենթարկել, և Ախնեանցի պան տարի
ապաշխարելոյ խոսանալոյն փոխարէն՝
հնդ տարի ապաշխարելոյ համար Ը ու շ-

ւոյ վիճակում Ամարասու վանքը խրբ-
կել որոշեցաւ, և ըստ այնու մինչ հրամա-
նագիրներն պատրաստուած էին և զիւն-
եանցն հրաւիրեցին երթալ ուր որ արնօ-
րինուած էր, նա ինքն սկսու իւր բնաձիր
վարուք և ընթացիւք փախստեան շաւիդ-
րոնի մինչեւ անդամ ովելով բական լարդապէտ
և պատժամասուր և լին. սարլազրութեամբք
թղթեր գրելոյ յանդզնել որք միայն խե-
լագար անձի ներկել կլինին, վասն որոյ խո-
պառ մերժուեցաւ ի հագորդակցութենէ
Եկեղեցւոյ և կարեցաւ իրեւ հոտեալ ան-
դամ, և որպէս զի յիշեալ Ախնեանցն ըր-
յանդգնի իրեւ հոգեորական և իրեւ
անդամ եկեղեցւոյ Ճ'յարատանեացց՝ ըրջել
Վզգիս մէջ միամիտները խարելոյ համար՝
ինչպէս որ շատ անգամ և շատ տեղեր
ըրջել և խարել յաջողին խմացուած է,
հարկ եղաւ զներկայս հրատարակել ի ըղ-
ուշուշութիւն համայն եկեղեցական պաշ-
տօնելից և մերազնեացց:

Ա Ս Ի Ր Հ Ա Ն Դ Ա Կ Բ Ի Ւ Զ Ա Ն Դ Ե Ա Ն

Ց Ա Յ Ի Ն Կ Պ Ե Ր Ի Ն

Ա Ն Կ Ե Ր Կ Ր Ա Մ Ե Ա Ն Մ Ե Ր Ա Յ Ա Ր Ե Ր Ե Ր Ե Ր

Ի Բ Ա Ֆ Լ Ե Հ Ե Ր Ե Ր

Արեկելեան երկու հին Եկեղեցեաց մէջ (Ճ'յոյց
և Յունաց) մինչ ցարդ շարունակուած սիրոյ յա-
րաբերութիւններն եթէ ի նկատի առնունք, ակ-
ներեւ սիրոյ տեսնենք՝ որ շատ պարագաներու մէջ
Յօյն կղերն Քրիստոնէական եղբայրութեան պատ-
րուական միշտ մեռ Վզգին վեամներ հստուցած և
նորա բնդնասիրութիւնը վերաւորած է:

Ե ս յ ցաւ ալի ծշմարտութիւնը մի մեծ ապա-
ցոյց է թէ Յօյն կղերն այդ յարաբերութիւնը ոչ
թէ աւետարձնական պայմանաւ ընդունած է, այլ
մի միայն իւր անձնական շահն ապահովելու նր-
պատական, և շատ անգամ ալ յաջողած է միշտ
Հայոց անիշտարաւթիւնն օգուտ քաղել, անիշ-
տարաւթիւնն մը՝ որ նիւթական և բարոյական
կորուսներով յաճախ քաւած է Յօյն կղերին
մոլեսնանդութիւնը:

Յարաբերութիւնն մը պէտք է երկու ազգաց շա-
հնը, իրաւունքն պատիւ և կեանքը միօրինակ
նկատել և զանանք այնպիսի նիրգաշնակութեան
մը մէջ զնել որ բնաւ իրալմէ շտարբերին: